

GENÇ CİNSEL SUÇLULARIN KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ ÜZERİNE BİR GÖZDEN GEÇİRME¹

Psk. Melike N. KORKMAZ

Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Disiplinlerarası Adli Tıp ABD, Adli Psikoloji Yüksek Lisans Öğrencisi

ÖZET

Birçok çalışmada, genç cinsel suçlulara yönelik yapılan araştırmaların, yetişkin cinsel suçlulara yönelik yapılan araştırmalara göre daha az sayıda olduğu ve genç cinsel suçlulara ilişkin pek çok bilginin yetişkinlere yönelik yapılmış çalışmalardan sağlandığı belirtilmiştir. Bununla birlikte, yetişkin cinsel suçluların neredeyse yarısının ilk suçlarını gençlik yıllarında işledikleri bilgisi, genç cinsel suçlu popülasyonunun ayrı olarak incelenmesi gerektiğini düşündürmektedir. Doğrudan genç cinsel suçlulara yönelik yapılmış çalışmaların 1970'lerde başladığı ve çok az sayıda olduğu; 1980'lerde ve 1990'larda ise artış gösterdiği görülmüştür. Bu çalışmaların birçoğunun genç cinsel suçlularla ilgili çeşitli değişkenleri incelediği, ancak çok azının özel olarak genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine odaklandığı bulunmuştur. Farklı ve daha etkili tedavi yöntemleri geliştirebilmek adına bu popülasyonun kişilik özelliklerinin daha iyi anlaşılması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı, genç cinsel suçluların kişilik özelliklerini inceleyen araştırmaları ele almak, bulgular çerçevesinde bir değerlendirme sunmak ve konuya dikkat çekmektir. İncelemeler sonucunda, genç cinsel suçluların heterojen bir grup olduğu ve yapılan araştırmaların çoğunun genç cinsel suçluları kişilik özelliklerine göre alt gruplara ayırdığı görülmüştür. Bununla birlikte, genç cinsel suçluları diğer genç suçlularla ve suç işlememiş gençlerle karşılaştıran araştırmaların bir kısmında, kişilik değişkenleri bakımından gruplar arasında anlamlı düzeyde bir fark bulunmadığı, bir kısmında ise gruplar arasında farklılıklar bulunduğu ve bu farklılıkların tedavi planlamasına etki edebileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Genç cinsel suçlu, ergen cinsel suçlu, cinsel suç, kişilik*

A SURVEY OF THE CHARACTERISTICS OF PERSONALITY OF JUVENILE SEXUAL OFFENDERS

ABSTRACT

Several studies states that research on juvenile sexual offenders is not enough and lots of knowledge about juvenile sexual offenders comes from research on adult sexual offenders. However, it is proposed that nearly half of the adult sexual offenders

¹ Bu çalışma 2009–2010 Güz Döneminde açılan “Kişiliğin Değerlendirilmesi” dersi kapsamında yapılmıştır. Prof. Dr. Ülgen Okyayüz’e değerli önerileri için teşekkür ederim.

commit their first crimes in their youth. Studies show that research on juvenile sexual offenders is scant during 1970s and started to increase during 1980s and 1990s. Most of these studies examine a variety of features of juvenile sexual offenders, but only a limited number focuses specifically on personality characteristics of them. In an effort to improve different and more effective treatment techniques, unique personality characteristics of juvenile sexual offenders should be understood clearly. The purpose of the current study was to review studies evaluating personality characteristics of juvenile sexual offenders. In the light of examinations, it was observed that juvenile sexual offenders were a heterogeneous group and several studies developed a typology based on personality characteristics of them. However, it was revealed that some studies comparing juvenile sexual offenders with non-sexual offenders and normal population found no significant differences between groups in terms of personality characteristics whereas some other studies found significant differences that could be useful for treatment planning.

Keywords: *Juvenile sexual offender, adolescent sexual offender, sexual offence, personality*

GİRİŞ

Genç cinsel suçlular, yaşları 13 -17 arasında değişen, belirlenmiş cinsel suç yasalarına aykırı cinsel davranışlar sergileyen gençler olarak tanımlanmaktadırlar (National Center of Sexual Behavior of Youth, 2003). Gençlerdeki cinsel suç eylemleri, okşama ve dokunmaktan tecavüz etmeye ve anal-oral seks yapmaya ve yaptırmaya kadar gidebilen geniş bir davranış paternidir (Timms ve Goreczny, 2002; akt. Ersoy, Kaya ve Efe, 2007).

Geriye dönük yapılan birçok çalışmada, cinsel suçların önemli bir bölümünü (%25-35) genç cinsel suçluların işlediği (Lovell, 2002) ve yetişkin cinsel suçluların neredeyse yarısının ilk suçlarını ergenlik döneminde işlediği görülmüştür (Saleh ve Vincent, 2005). Bu bilgiler, genç cinsel suçlu popülasyonunun ayrı olarak ele alınması gerektiğini düşündürmektedir. Bununla birlikte, gençler arasında cinsel suç işleme davranışının seyrine ve kaynağına ilişkin bilgilerin hala sınırlı olduğu ve büyük bir çoğunluğunun da yetişkinlere yönelik yapılmış çalışmalardan elde edildiği belirtilmektedir (Saleh ve Vincent, 2005).

Openshaw ve arkadaşları (1993) genç cinsel suçlulara yönelik yapılmış çalışmaların kapsamlı bir bibliyografyasını çıkararak, bu alandaki çalışmaların 1970'lerde başladığını ve çok az sayıda olduğunu; 1980'lerde ve 1990'larda ise önemli derecede artış gösterdiğini saptamıştır. Hanser ve Mire (2008) de 1990'ların ortasından itibaren akademisyen ve hekimler arasında cinsel suçlulara yönelik ilginin arttığını belirtmektedir. Konuya yönelik bilimsel çalışmaların arttığı tarihler ile gençler arasında cinsel suç oranlarının yükseldiği tarihlerin paralel olduğu görülmektedir.

Genç cinsel suçlulara yönelik yapılan çalışmaların birçoğunun genç cinsel suçlularla ilgili çeşitli değişkenleri incelediği, ancak çok azının genç cinsel suçluların doğrudan kişilik özelliklerine odaklandığı görülmüştür (Freeman, Dexter-Mazza ve Hoffman, 2005; Moody, Brissie ve Kim, 1994).

Langström ve Grann (1999) 15 – 20 yaş arası genç cinsel suçlular arasında en yaygın gözlenen bozukluğun kişilik bozuklukları olduğunu saptamıştır. Birçok araştırmacı, genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine göre sınıflandırılmasının, daha etkili ve faydalı tedavi yöntemlerinin planlanması bakımından son derece önemli olduğunu belirtmiştir (Hunter ve Figueredo, 2000; Hunter, Figueredo, Malamuth ve Becker, 2003; Richardson, Kelly, Graham ve Bhate, 2004; Richardson, 2005; Taylor, Kemper, Loney ve Kistner, 2006; Varker ve Devilly, 2007; Worling, 2001). Tüm bu bilgilere dayanarak, genç cinsel suçlulara yönelik farklı ve daha etkili tedavi yöntemleri geliştirebilmek; gençler arasında görülen cinsel suçü önlemek ve bu yolla da yetişkin cinsel suçluluğunu engellemek amacıyla genç cinsel suçlu popülasyonunun kişilik özelliklerinin daha iyi anlaşılması gerektiği düşünülmektedir.

AMAÇ

Bu araştırmanın amacı, 1980 – 2009 yılları arasında yayımlanan ve genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine ilişkin bulgular sunan araştırmaları, (1) genç cinsel suçluları kişilik özelliklerine göre alt sınıflara ayıran çalışmalar, (2) genç cinsel suçluları suç özelliklerine göre alt sınıflara ayıran çalışmalar ve (3) genç cinsel suçlularla başka grupları karşılaştıran çalışmalar başlıkları altında incelemektir.

YÖNTEM

Bu çalışmada, genç cinsel suçluların kişilik özelliklerini inceleyen araştırmaları değerlendirmek ve bulgular üzerinden genel bir çerçeve oluşturarak konunun önemine dikkat çekmek amaçlanmaktadır. Bu amaç çerçevesinde, Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Kütüphanesi, EBSCOHost veritabanlarında “juvenile sexual offender and personality”, “young sexual offender and personality”, “adolescent sexual offender and personality” ve “sexual offender and personality” anahtar kelimeleri kullanılarak konu ile ilgili yapılmış çalışmalar taranmıştır. Genç cinsel suçlulara yönelik yapılan çalışmaların 1980’lerde arttığı bilgisi (Openshaw ve ark., 1993) göz önünde bulundurularak 1980 – 2009 yılları ölçüt olarak belirlenmiş ve genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine ilişkin bulgular içeren 23 araştırma dikkate alınmıştır. Ulaşılan bütün araştırmalar, inceledikleri katılımcıların yaşlarına göre değerlendirildiğinde, katılımcı yaşlarının 11 – 20 arasında değiştiği ve tüm araştırmalarda belirlenen ortak bir ergen / genç yaş aralığı bulunmadığı görülmüştür Tablo 1’de örneklemelerin yaş grubuna göre araştırmaların dağılımı gösterilmektedir. Katılımcıların cinsiyetine göre araştırmaların dağılımına bakıldığında ise, araştırmaların büyük çoğunluğunun örneklemi sadece erkek cinsel suçluların oluşturduğu görülmüştür (Bkz. Tablo 2). Araştırmalarda, genç cinsel suçluların kişilik özellikleri hakkında bilgi toplamak amacıyla çeşitli anket, ölçek ve envanterlerin kullanıldığı ve gençlerin adli psikolojik değerlendirmelerinin bulunduğu dosyalarının incelendiği gözlenmiştir.

Tablo 1:
Örneklem Yaş Grubuna Göre Çalışmaların Dağılımı

Yaş Grubu	Çalışma Sayısı
1. 12 – 18	5 / 23
2. 13 – 17	3 / 23
3. 15 – 20	2 / 23
4. 13 – 19	2 / 23
5. 12 – 19	2 / 23
6. 12 – 17	2 / 23
7. 16 – 18	1 / 23
8. 14 – 16	1 / 23
9. 13 – 18.5	1 / 23
10. 13 – 18	1 / 23
11. 12 – 20	1 / 23
12. 11 – 17	1 / 23
13. Belirtilmeyen	1 / 23

Tablo 2:
Katılımcıların Cinsiyetine Göre Çalışmaların Dağılımı

Cinsiyet	Çalışma Sayısı
1. Genç Erkekler	20 / 23
2. Genç Erkekler ve Kızlar	2 / 23
3. Genç Kızlar	1 / 23

Genç Cinsel Suçluların Kişilik Özelliklerine İlişkin Bilgi Sunan Çalışmalar

Literatürde, genç cinsel suçlulara yönelik yapılmış ve tipoloji içeren çalışmaların iki ana gruba ayrıldığı belirtilmektedir: Birinci tipoloji, genç cinsel suçluları, kişilik özelliklerine ve psikopatolojilerine göre sınıflandırırken; ikinci tipoloji, genç cinsel suçlularda gözlenen suç davranışlarının kriminolojik özelliklerine odaklanmaktadır (Grant, Indermaur, Thornton, Stevens, Chamarette ve Halse, 2009). Bununla birlikte, ikinci grup tipolojiyi gerçekleştiren bazı çalışmaların da, genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine dair önemli bilgiler içerdiği görülmüştür. Genç cinsel suçluların kişilik

özelliklerine yönelik bulgular sunan diğer araştırmaların ise genç cinsel suçluları diğer genç suçlularla ve/veya suç işlememiş gençlerle karşılaştırdıkları saptanmıştır. Sonuç olarak, elde edilen makalelerin üç alt başlık altında toplanabileceği düşünölmüştür: (1) Genç cinsel suçluları kişilik özelliklerine göre alt sınıflara ayıran çalışmalar, (2) genç cinsel suçluları suç özelliklerine göre alt sınıflara ayıran çalışmalar ve (3) genç cinsel suçlularla başka grupları karşılaştıran çalışmalar.

Genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine yönelik bulgular içeren çalışmalar incelendiğinde öne çıkan en belirgin bilgi, genç cinsel suçluların oldukça heterojen bir grup olduğudur. Araştırmaların büyük bir çoğunluğunda genç cinsel suçluların kendi içlerinde de kişilik özelliklerine göre farklılıklar gösterdikleri saptanmıştır (Bijleveld ve Hendriks, 2003; Hunter, Hazelwood ve Slesinger, 2000; Hunter ve ark., 2003; Langström, Grann ve Lindblad, 2000; Oxnam ve Vess, 2006; Oxnam ve Vess, 2008; Richardson, 2005; Richardson ve ark., 2004; Smith, Monastersky ve Deisher, 1987; Taylor ve ark., 2006; Worling, 2001). Bununla birlikte, genç cinsel suçluları diğer genç suçlularla ve/veya suç işlememiş gençlerle karşılaştıran bazı araştırmaların, gruplar arasında kişilik değişkenleri bakımından anlamlı bir fark bulmadığı görölmüştür (Freeman ve ark., 2005; McCraw ve Pegg-McNab, 1989; Moody ve ark., 1994; Van Outsem ve ark., 2006). Diğer yandan, bir kısım araştırmacının ise gruplar arasında, tedavi planlamasına etki edebilecek derecede önemli farklılıklar saptadığı gözlenmiştir (Hunter ve Figueredo, 2000; Blaske, Borduin, Henggeler ve Mann, 1989; Herkov, Gynther, Thomas ve Myers, 1996; O'Halloran ve ark., 2002; Valliant ve Bergeron, 1997; Varker ve Devilly, 2007; Whittaker, Brown, Beckett ve Gerhold, 2006).

1- Genç Cinsel Suçluları Kişilik Özelliklerine Göre Alt Sınıflara Ayıran Çalışmalar

Birçok araştırmacı, genç cinsel suçlu grubunu kendi içinde incelemiş ve bu grubun kişilik özelliklerine göre farklı alt gruplara ayrılabilceğini bulmuştur. Araştırmaların büyük bir çoğunluğunda, kişiliği incelemek amacıyla Millon Ergen Klinik Envanteri (Millon Adolescent Clinical Inventory); bir kısmında ise California Psikolojik Envanteri (California Psychological Inventory) ya da Minnesota Çok Yönlü Kişilik Envanterinin (Minnesota Multiphasic Personality Inventory) kullanıldığı görölmüştür.

Tüm çalışmalarda oluşturulan tipolojilere genel olarak bakıldığında, açık, saldırgan ve yıkıcı davranışlar içeren sağlıksız kişilik tipi ile kapalı, kontrollü, uyumlu davranışlar içeren, nispeten daha sağlıklı denilebilecek kişilik tipi olmak üzere iki temel kişilik tipi olduğu gözlenmiştir. Farklı zamanlarda, farklı örneklemlerle ve bazen de farklı ölçüm araçlarıyla çalışılmasına rağmen, araştırmalarda kişilik özelliklerine göre oluşturulan tipolojiler arasında büyük benzerlikler olduğu saptanmıştır.

Bazı araştırmalar, genç cinsel suçluları, kişilik özelliklerine göre dört gruba ayırırken, bazıları üç, bazıları ise beş gruba ayırmıştır. Bu konudaki en

eski çalışmalardan biri 1987 yılında Smith ve arkadaşları tarafından gerçekleştirilmiştir. Smith ve arkadaşları (1987) 12 – 18 yaş arası erkek cinsel suçluları Minnesota Çok Yönlü Kişilik Envanteri kullanarak incelemişler ve dört ana gruba ayırmışlardır. Buna göre, birinci grupta yer alan cinsel suçlular, utangaç, kaygılı, fazla kontrollü, az sayıda arkadaşı olan ve kendini olumlu özelliklere sahip biri olarak göstermeye çalışan gençlerden; ikinci grupta yer alan cinsel suçlular, sürekli ilgi isteyen ve ilgi çekmeye çalışan, narsisistik, tartışmacı ve güvensiz gençlerden; üçüncü grupta yer alan cinsel suçlular, gerçekçi ve açık, dışadönük, duygusal açıdan aşırı kontrollü ve bu nedenle duygusal patlamalar yaşayan gençlerden; dördüncü grupta yer alan cinsel suçlular ise, düşük öz-denetim ve zayıf muhakeme sahibi, dürtüsel davranan, güvensiz, yabancılaşmış, şizoid ve sosyalleşmemiş gençlerden oluşmaktadır.

Yakın bir tarihte yaşları 12 – 19 arasında değişen erkek cinsel suçlularla yapılan başka bir çalışma (Worling, 2001) Smith ve arkadaşları (1987) tarafından gerçekleştirilen çalışmayla büyük ölçüde benzer bulgulara ulaşmış ve dört grup oluşturmuştur: Antisosyal / Dürtüsel, Tuhaf / Yalnız, Aşırı Kontrollü / Çekingen ve Kendinden Emin / Saldırgan. Bu çalışmada kişiliği değerlendirmek amacıyla California Psikolojik Envanteri kullanılmıştır.

Son yıllarda yapılmış, 13 – 19 yaş arası erkek cinsel suçluların kişilik özelliklerini Millon Ergen Klinik Envanteri'ni kullanarak değerlendiren diğer bir çalışmada da (Oxnam ve Vess, 2008) benzer şekilde dört alt gruba ulaşılmış ve bu gruplar şöyle tanımlanmıştır:

1.Grup: İçte Çekilmiş ve Sosyal Anlamda Yetersiz – üzüntülü, kendini değersizleştiren, muhalif, depresif duygudurumuna sahip gençler.

2.Grup: Antisosyal ve Dışadönük/Dışsallaştırıcı – sosyal duyarsızlık, dürtüsellik ve suça eğilim gibi özellikleri olan gençler.

3.Grup: Uyumlu – kaygılı, diğerlerinin beklentilerini gerçekleştirmek isteyen gençler.

4.Grup: Pasif-Saldırgan – hem uyumlu hem de karşı gelen, depresif gençler.

Bazı araştırmacılar ise benzer kişilik özellikleri saptamalarına rağmen dört grup yerine beş gruptan oluşan bir tipoloji yoluna gitmişlerdir. Richardson ve arkadaşları (2004) 13 – 18.5 yaş arası erkek cinsel suçluların kişilik özelliklerini Millon Ergen Klinik Envanteri kullanarak ayrıntılı olarak değerlendirmiş ve normal, antisosyal, uysal, distimik / çekingen ve distimik / negativistik olmak üzere beş grup bulmuştur. Antisosyal gruptaki gençler, kendi isteklerine düşkün, diğer insanların duygularını ve haklarını hiçe sayan, sosyal kuralları ve normları önemsemeyen, duygu ve arzularının ifadesinde aşırılığa kaçan ve dürtüsel olarak tanımlanırken; uysal gruptaki gençler, kurallara ve otoriteye uyumlu, diğerlerinin isteklerini ön planda tutan, diğerlerine bağımlı, sosyal ve genellenmiş kaygıları olan ve duygudurumda bozukluklar yaşayan kişiler olarak tanımlanmışlardır. Distimik / çekingen grupta bulunan gençler, örneklemdaki en kalabalık grubu oluşturmuş ve kaygılı, depresif, benlik saygısı

düşük, yalnız, içe çekilmiş ve distimik duygudurumuna sahip kişiler olarak tanımlanmışlardır. Distimik / negativistik gruptaki gençlerin bazı özellikleri (depresif, benlik saygısı düşük, distimik duygudurumuna sahip) distimik / çekingen gruptaki gençlerin özelliklerine benzemekle birlikte, distimik / negativistik gruptakiler, özdenetim seviyelerinin düşük olması ve diğer insanların hislerine ve haklarına karşı duyarsız olmaları gibi yönleriyle distimik / çekingen gruptan ayrılmışlardır. Bu çalışmada göze çarpan bulgulardan biri, genç cinsel suçlular arasında, normal olarak nitelendirilen bir grubun var olmasıdır.

Daha yakın bir tarihte yapılan ve Millon Ergen Klinik Envanteri kullanılarak elde edilmiş bilgileri inceleyen başka bir çalışmada da (Taylor ve ark., 2006) 12 – 19 yaş arası erkek cinsel suçluların da içinde bulunduğu bir grup genç suçlunun, kaygılı / çekingen, dürtüsel / tepkisel, psikopati, önemsiz / sıradan ve uyumlu olmak üzere beş gruba ayrıldığı görülmüştür. Kişilik ve klinik özelliklerine göre ayırt edilemeyen ve sıradan olarak nitelendirilen normal bir grubun varlığı bu çalışmada da dikkat çekmektedir. Aynı yıl, Oxnam ve Vess (2006) tarafından gerçekleştirilen ve Millon Ergen Klinik Envanteri'ni kullanarak 13 – 17 yaş arası erkek cinsel suçluları değerlendiren başka bir araştırmada da, benzer şekilde, toplum yanlısı davranışların yaygın olduğu “normal” olarak isimlendirilen bir grup ortaya çıkmıştır. Oxnam ve Vess (2006) bu grupta yer alan genç cinsel suçluların, normal olarak nitelendirilen özelliklere sahip oldukları için pişmanlık, suçluluk ve utanç gibi duyguları daha yoğun hissedebileceklerini belirtmiştir. Genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine göre üç gruba ayrıldığı bu çalışmanın diğer iki grubunu ise, diğer çalışmaların bulgularıyla paralel olarak, antisosyal / dışa dönük ve içe çekilmiş / sosyal anlamda yetersiz şeklinde isimlendirilen alt gruplar oluşturmuştur.

2- Genç Cinsel Suçluları Suç Özelliklerine Göre Alt Sınıflara Ayıran Çalışmalar

Literatürde karşımıza çıkan diğer bazı çalışmaların, genç cinsel suçluları, kurban ve suç özelliklerine ve/veya geçmiş yaşam temalarına göre sınıflandırdığı görülmüştür (Almond ve ark., 2006; Bijleveld ve Hendriks, 2003; Hunter ve ark., 2000; Hunter ve ark., 2003; Kjellgren, Wassberg, Carlberg, Langström ve Göran Svedin, 2006; Langström ve ark., 2000; Richardson, 2005). Bu çalışmaların bazılarında, alt sınıflara ayrılan genç cinsel suçluların kişilik özellikleri hakkında önemli bulgular da bulunmaktadır. Örneğin, bir çalışmada (Langström ve ark., 2000) yaşları 15 – 20 arasında değişen erkek ve kız cinsel suçluların adli psikolojik değerlendirilmelerinin bulunduğu dosyaları incelenerek suç özelliklerine göre bir tipoloji oluşturulmuş ve antisosyallik ve saldırganlık bakımından gruplardaki gençlerin farklılık gösterdiği saptanmıştır. Kurbanlarını ergen veya yetişkin kadınlar arasından seçen ve silah kullanan cinsel suçluların daha saldırgan ve antisosyal bir yaşam biçiminin olduğu görülmüştür. Benzer şekilde, Hunter ve arkadaşları (2000) erkek cinsel suçluların dosyalarını inceledikleri çalışmalarında, akranlarını ve

yetişkinleri kurban olarak seçen genç cinsel suçluları daha saldırgan ve antisosyal eğilimleri daha yüksek olarak tespit etmişlerdir.

Hunter ve arkadaşları (2003) 13 – 18 yaş arası genç erkek cinsel suçluları suç türlerine ve geçmiş yaşamda cinsel suç kurbanı olup olmamaya göre gruplara ayırmışlardır. Araştırma sonucunda, cinsel sömürüye uğramış olan ve kurbanlarını çocuklar arasından seçen genç cinsel suçluların daha kaygılı, depresif, karamsar ve daha az saldırgan olduklarını bulmuşlardır. Ayrıca, bu gruptaki gençlerin benlik saygılarının da daha düşük olduğu görülmüştür. Bu çalışmada çeşitli kişilik değişkenleri Gençler için Kendini Değerlendirme Ölçeği / Youth Self-Report (YSR) Scale kullanılarak ölçülmüştür. Aynı tarihte yapılan başka bir çalışmada, Bijleveld ve Hendriks (2003) yaşları 12 – 17 arasında değişen ve cinsel suç teşkil edebilecek bir eylemden ötürü (tecavüz, cinsel saldırı ve ensest gibi) hakkında kovuşturma başlatılan genç erkeklerin dosyalarını incelemişler ve suçu tek başına işleyenlerle grup halinde işleyenleri, kişilik de dahil olmak üzere çeşitli değişkenler bakımından karşılaştırmışlardır. Sonuç olarak, suçu tek başına işleyen gençlerin suçu grupla birlikte işleyen gençlere kıyasla daha nevroitik ve dürtüsel olduğu görülmüştür. Sosyallik alanında ise suçu tek başına işleyen gençlerin suçu grupla işleyen gençlerden anlamlı derecede daha düşük puan aldığı görülmüştür. Ayrıca, grupla birlikte cinsel suç işleyen gençlerin heyecan arayışı değişkeninde daha düşük puan aldıkları gözlenmiştir. Daha yakın bir tarihte yapılmış başka bir çalışmada ise Richardson (2005), kurbanlarını akranlar ve yetişkinler arasından seçen 13 – 19 yaş arası erkek cinsel suçlularda, yetkeli / bencil, yetersiz öz-denetim, yetersiz öz-disiplin ve duygusal bastırma gibi şemaların; geçmiş yaşamında cinsel sömürü öyküsü olan genç suçlularda, terk edilme / kararsızlık ve eksiklik / utanç gibi şemaların; geçmiş yaşamında cinsel sömürü öyküsü olmayan genç suçlularda ise duygusal bastırma ve yetkeli / bencil gibi şemaların daha belirgin olduğu sonucuna varmıştır. Bu çalışmada, şemaları tespit etmek amacıyla Young Şema Ölçeği / The Young Schema Questionnaire ölçüm aracı kullanılmıştır.

3- Genç Cinsel Suçlularla Başka Grupları Karşılaştıran Çalışmalar

Genç cinsel suçlulara yönelik yapılmış bazı araştırmalar ise, genç cinsel suçluları diğer genç suçlularla ve/veya suç işlememiş gençlerle karşılaştırmış ve gruplar arasında çeşitli değişkenler açısından farklılık olup olmadığına bakmıştır. Bu araştırmalardan bir kısmı gruplar arasında kişilik değişkenleri bakımından anlamlı düzeyde bir fark bulamazken (Freeman ve ark., 2005; McCraw ve Pegg-McNab, 1989; Moody ve ark., 1994; Van Outsem ve ark., 2006); bir kısmı da, gruplar arasında, tedavi planlamasına etki edebilecek önemli farklılıklar saptamıştır (Hunter ve Figueredo, 2000; Blaske ve ark., 1989; Herkov, Gynther, Thomas ve Myers, 1996; O'Halloran ve ark., 2002; Valliant ve Bergeron, 1997; Varker ve Devilly, 2007; Whittaker ve ark., 2006). Örneğin, genç cinsel suçluların empati düzeylerine odaklanan bazı araştırmalar (Varker ve Devilly, 2007; Whittaker ve ark., 2006) genç cinsel suçluların

kurbana yönelik empati seviyelerinin daha düşük olduğunu bulmuş ve bu suçluların empati seviyelerini yükseltmeyi amaçlayan tedavi planlarının geliştirilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Varker ve Devilly (2007) çalışmalarında, yaşları 15 – 20 arasında değişen erkek cinsel suçluları suçlu olmayanlarla karşılaştırmışlar ve kurbana yönelik empati seviyesini ölçmek amacıyla Kurban Yönelik Empati Çarpıtma Ölçeği / Victim Empathy Distortion Scale kullanmışlardır. Whittaker ve arkadaşları (2006) ise 14 – 16 yaş arası erkek cinsel suçluyu suç işlememiş gençlerle karşılaştırmışlar ve kurbana yönelik empati seviyesini ölçmek amacıyla Kurban Yönelik Empati Ölçeği / Victim Empathy Scale kullanmışlardır. Hunter ve Figueredo (2000) 13 – 17 yaş arası cinsel suç işlemiş ve suçlu olmayan erkekleri karşılaştırdıkları ve kişilik değişkenlerini ölçmek amacıyla çok sayıda ölçekten yararlandıkları araştırmalarında, genç cinsel suçluların öz-güven, öz-memnuniyet, bağımsızlık ve iddia düzeylerinin ve sosyal yetkinliklerinin daha düşük olduğunu; kendilerini suçlama eğilimlerinin ise daha yüksek olduğunu saptamışlardır. Bu bulgu, genç cinsel suçluların sosyal yeterliliklerini ve kendilerine olan güvenlerini artıracak tedavi programlarının geliştirilebileceğini düşündürmüştür (Hunter ve Figueredo, 2000).

Farklı grupları karşılaştırma yöntemini kullanan eski tarihlerde yapılmış başka bir çalışmada Blaske ve arkadaşları (1989) yaşları 13 – 17 arasında değişen erkekleri dört gruba ayırmıştır: (1) cinsel suçlular (en azından bir kere cinsel saldırı, tecavüz teşebbüsü veya tecavüz gibi ciddi boyutlu bir cinsel suçtan ötürü tutuklanmış, diğer suç türlerinden tutuklanmamış), (2) saldırgan suçlular (ağır saldırı, adam dövme gibi suçlardan ötürü tutuklanmış, diğer suç türlerinden tutuklanmamış), (3) şiddet içermeyen suçları işlemiş olan suçlular (hırsızlık veya soygun gibi suçlardan ötürü tutuklanmış, diğer suç türlerinden tutuklanmamış) ve son olarak (4) suç işlememiş gençler. Analiz sonucunda, cinsel suçluların daha fazla nevroitik ve paranoid semptom rapor ettikleri görülmüştür. Ayrıca, akran ilişkilerinde daha düşük seviyede duygusal bağlılık sergiledikleri saptanmıştır. Cinsel suçluların anksiyete seviyelerinin de diğer gruptan daha yüksek olduğu görülmüş ve sosyal izolasyon ve yalnızlaşmaya da daha çok bu gruptaki gençlerde rastlanmıştır. Araştırmada, Psikolojik Belirti Tarama Testi / The Symptom Checklist-90-R (SCL-90-R) ve Gözden Geçirilmiş Davranış Problemleri Kontrol Listesi / Revised-Behavior Problem Checklist (RBPC) ölçüm araçları kullanılmıştır. Herkov ve arkadaşları (1996) ise yaşları 12 – 18 arasında değişen erkek cinsel suçluları herhangi bir cinsel suç öyküsü olmayan ve psikiyatrik bir klinikte tedavi gören aynı yaş grubundaki gençlerle karşılaştırmışlardır. Çalışmada cinsel suçlar 3 gruba ayrılmıştır: cinsel istismar (okşamak, teşhircilik, oral seks gibi eylemler bu gruba dahil edilmiştir), tecavüz ve sodomi (anal ilişki). Minnesota Çok Yönlü Kişilik Envanteri sonuçları, iki grup arasında ve cinsel suçlu grubu içinde anlamlı farklılıklar olduğunu göstermiştir. Cinsel suçluların diğer gruptan daha fazla psikopatolojik semptomlar gösterdikleri saptanmıştır. Sodomi ve tecavüz grubundakilerin ise

diğer gruptaki gençlere kıyasla sosyal yabancılaşma ve zayıf kişilerarası ilişkilerde daha yüksek puanlar aldıkları; daha fazla uyum problemi yaşadıkları ve sosyal becerilerinin daha yetersiz olduğu görülmüştür. Valliant ve Bergeron (1997) yaptıkları çalışmada, yaşları 16 – 18 arasında değişen erkek cinsel suçluları ve genel suçluları, suçlu olmayan gençlerle zekâ, kişilik ve suçla yönelik tutumlar bakımından karşılaştırmışlardır. Sonuç olarak, cinsel suçluların diğer suçlulardan sosyal açıdan daha izole, daha saldırgan ve daha alıngan olduklarını bulmuşlardır. Yakın bir tarihte yapılan başka bir araştırmada, O'Halloran ve arkadaşları (2002) cinsel istismar eyleminde bulunmuş olan 12 – 18 yaş arası genç erkeği, önemli derecede davranış problemi sergileyen ama cinsel istismar suç öyküsü olmayan gençlerle ve önemli derecede psikolojik problemi olmayan gençlerle karşılaştırmışlardır. Sonuç olarak, cinsel suçlu grubundaki gençlerin, davranış problemi sergileyen gençler gibi, benlik saygısı, duygusal yalnızlık ve empati gibi konularda problemler yaşadıkları görülmüştür. Cinsel suçluların dürtüsellik skorlarının ise üçüncü gruba, yani önemli derecede psikolojik problemi olmayan gençlere benzediği saptanmıştır. Denetim odağı ve öfke kontrolü bakımından, cinsel istismar suç öyküsü olan gençlerin skorlarının diğer iki grup arasına düştüğü tespit edilmiştir. Çalışmada, davranış problemleri, öfke kontrolü ve uyum gibi konuları kapsayan çok sayıda ölçek kullanılmıştır.

Bazı araştırmacılar ise sadece bazı kişilik değişkenleri açısından gruplar arasında anlamlı farklılıklar tespit etmiştir. Örneğin, Van Wijk, Vreugdenhil, Van Horn, Vermeiren ve Doreleijers (2007) yaşları 12 – 18 arasında değişen, cinsel suçtan (cinsel saldırı, tecavüz ve çocuk tacizi) ötürü hapse girmiş erkekleri, diğer suçlardan (şiddet suçları, mala yönelik suçlar ve uyuşturucu madde ile ilgili suçlar) ötürü hapse girmiş gençlerle kişilik özelliklerini ölçen çeşitli ölçekler kullanarak karşılaştırmışlardır. Sonuç olarak, cinsel suçluların daha düşük seviyede disinhibisyon (konformist olmayan bir yaşam biçimi, uyuşturucu ve alkol kullanımı, partiler, özgürlükçü bir cinsel ahlak anlayışı) gösterdiğini saptamışlardır. Diğer kişilik değişkenleri (dışa dönüklük, nevrozizm, heyecan ve macera arayışı ve dürtüsellik) bakımından iki grup arasında anlamlı farklılıklar bulunamamıştır.

Diğer araştırmalar, gruplar arasında anlamlı ve tedavi planlanmasına etki edebilecek önemli kişilik farklılıkları bulmamakla birlikte, genç cinsel suçluların bazı değişkenlerde diğer gruplara göre daha yüksek puan aldıklarını saptamışlardır. Örneğin, McCraw ve Pegg-McNab (1989) 11 – 17 yaş arası erkek cinsel suçlunun Rorschach sonuçlarını cinsel suç işlememiş suçluların Rorschach sonuçlarıyla karşılaştırmışlar ve genç cinsel suçluların içe çekilme, bastırılmış düşmanlık ve yıkıcı dürtülerle ilgili kaygılarının daha yüksek seviyede olduğunu saptamışlardır. Van Outsem ve arkadaşları (2006) yaşları 12 – 20 arasında değişen erkek cinsel suçlu grubunu ve diğer suçlu grubunu, yaşları 14 – 18 arasında değişen suçlu olmayan bir grupla karşılaştırmışlardır. Ölçüm aracı olarak, benlik saygısı, duygusal yalnızlık, empati, denetim odağı,

saldırganlık, dürtüsellik gibi kişilik değişkenleri hakkında bilgi toplanmasını sağlayan “Cinsel İstismar Davranışı Gösteren Ergenler Projesi Değerlendirme Paketini / the Adolescent Sexual Abuser Project (ASAP) Assessment Pack Dutch Revised Version (ASAP-D)” kullanmışlardır. Sonuç olarak, genç cinsel suçluların benlik saygısında daha düşük, duygusal yalnızlık hissi ve saldırganlık gibi değişkenlerde ise daha yüksek puanlar aldıklarını göstermişlerdir. Moody ve arkadaşları (1994) ise yaşları 12 – 18 arasında değişen ve erkek ve kızlardan oluşan bir grup cinsel suçluyu, davranış problemleri (kavgaya karışma, hırsızlık, hayvanlara işkence, evden kaçma, intihar eğilimi gibi) nedeniyle tedavi altında olan diğer bir grup genç ile Cattell Kişilik Anketini / Cattell's High School Personality Questionnaire kullanarak karşılaştırmışlardır. Sonuç olarak, sabırsızlık, dürtüsellik, uyumsuzluk ve kontrol gibi değişkenlerde genç cinsel suçluların daha yüksek puanlar aldıklarını göstermişlerdir Birbiriyle çelişen özelliklerin aynı grupta görülmesi bu grubun kendi içinde homojen olmadığı bulgusunu akla getirmektedir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu makalede, genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine ilişkin bulgular sunan araştırmalar değerlendirmeye alınmıştır. Bu değerlendirme çerçevesinde, ilk olarak, genç cinsel suçluları kendi grupları içinde, kişilik özelliklerine göre sınıflandıran çalışmalara yer verilmiştir. Daha sonra, genç cinsel suçluları suç özelliklerine göre alt sınıflara ayıran ve onların kişiliklerine ilişkin bulgular sunan çalışmalar ele alınmıştır. Son olarak da, genç cinsel suçlularla başka grupları karşılaştıran çalışmalar incelenmiştir.

Genç cinsel suçluları kişilik özelliklerine göre sınıflandıran çalışmalara bakıldığında, bazı araştırmaların dört, bazılarının beş, bazılarının üç grupluk bir tipolojiye vardığı görülmüştür. Ortaya çıkan tipolojilerde göze çarpan en önemli bulgulardan biri, genç cinsel suçluların bütün olarak ele alınabilecek homojen bir grup olmadığıdır. Diğer önemli bulgu ise, genç cinsel suçlular arasında “kısmen daha normal” olarak nitelendirilebilen bir alt grubun var olmasıdır. Bu bulguların, tedavi, risk belirleme ve önleme çalışmalarına son derece önemli katkılarının olabileceği düşünülmektedir. Genç cinsel suçlulara yönelik tedavi yaklaşımlarının büyük çoğunluğunun, yetişkin cinsel suçlular için geliştirilmiş tedavi yöntemlerine dayandığı belirtilmektedir (Eastman, 2004; akt. Grant ve ark., 2009). Bu bağlamda, sadece genç cinsel suçlulara özel tedavi teknikleri ve/veya önleme planları geliştirmek, hem gençler arasında cinsel suçu engellemek hem cinsel suçlu gençleri en etkin biçimde tedavi etmek hem de yetişkin cinsel suçluluğunu önlemek adına önemlidir.

Genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine göre kendi içlerinde bir kez daha farklı gruplara ayrılması ise, bu süreci daha da ayrıntılandırarak daha etkili hale getirebilir. Örneğin, genç cinsel suçlular arasında, erken dönem olumsuz şemalara sahip olan bir alt grubun varlığı, bu gruba özel şema terapi tekniklerinin uygulanabileceğini düşündürmüştür. Richardson (2005) özel olarak erken dönem olumsuz şemalara odaklanan şema terapi yoluyla, genç

cinsel suçlularda, kişisel, kişilerarası ve sosyal zorlukların tedavi edilebileceğini belirtmiştir. Hunter ve Figueredo (2000) da benlik saygısı düşük ve sosyal olarak içe çekilmiş olan genç cinsel suçluların kendilerine olan güvenlerini artırmaya ve sosyal becerilerini geliştirmeye yönelik bilişsel davranışçı terapilerin uygulanabileceğini vurgulamıştır. Ayrıca, genç cinsel suçluların empati seviyelerindeki düşüklük, tedavi sırasında bu değişkene de odaklanılması gerektiğini düşündürmektedir (Varker ve Devilly, 2007; Whittaker, Brown, Beckett ve Gerhold, 2006). Örneğin, Baykara Acar (2009) yaşları 16 – 20 arasında değişen, cinsel suçtan hükümlü 24 çocukla yürüttüğü çalışmada, 12 hafta boyunca devam eden grup çalışmasının, çocukların benlik saygısı, empati becerileri ve sosyal ilişki düzeyleri üzerindeki etkisini incelemiştir. Sonuç olarak, deney grubunda grup çalışmasına katılan hükümlü çocukların (12 çocuk) sosyal ilişkilerinin anlamlı düzeyde geliştiği görülmüştür. Benlik saygısı ve empati becerilerinin ise anlamlı düzeyde olmasa da kontrol grubuna (12 çocuk) kıyasla yükseldiği saptanmıştır.

Genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine yönelik tüm bulgular, bu kişilik özelliklerinin oluşumuna etki edebilecek olası faktörlerin neler olabileceği sorusunu da akla getirmektedir. Örneğin, Sahay (2008) duygusal, fiziksel ve cinsel istismar ile fiziksel ve duygusal ihmalin, genç cinsel suçluluğu üzerinde etkili olduğunu bulmuştur. İleride yapılacak çalışmalarda, genç cinsel suçluların olumsuz kişilik özelliklerinin oluşumuna etki edebilecek olası biyolojik, psikolojik, sosyal ve çevresel etkenler ayrıntılı bir şekilde ele alınabilir. Ayrıca, başka çalışmalarda, genç cinsel suçlular ile yetişkin cinsel suçlular, kişilik değişkenleri bakımından ayrıntılı bir şekilde karşılaştırılıp belirgin farklar ya da benzerlikler saptanabilir.

Araştırmalarda göze çarpan bir diğer özellik de çok sayıda çalışmanın örneklemini sadece erkek cinsel suçluların oluşturmasıdır (Bijleveld ve Hendriks, 2003; Blaske ve ark., 1989; Herkov ve ark., 1996; Hunter ve ark., 2000; Hunter ve Figueredo, 2000; Hunter ve ark., 2003; McCraw ve Pegg-McNab, 1989; O'Halloran ve ark., 2002; Oxnam ve Vess, 2006; Oxnam ve Vess, 2008; Richardson ve ark., 2004; Richardson, 2005; Smith ve ark., 1987; Taylor ve ark., 2006; Valliant ve Bergeron, 1997; Van Outsem ve ark., 2006; Van Wijk ve ark., 2007; Varker ve Devilly, 2007; Whittaker ve ark., 2006; Worling, 2001). Cinsel suç işleyen genç kız oranının bir hayli düşük olduğu (Kjellgren, Wassberg, Carlberg, Langström ve Göran Svedin, 2006) bilgisine rağmen, gelecekteki çalışmalarda bu popülasyonun kişilik özelliklerine ya da suçla ilişkili olabilecek başka özelliklerine odaklanılmalıdır. Örneğin, Hendriks ve Bijleveld (2006) yaşları 12 – 17 arasında değişen, cinsel suçlu 10 genç kızın dosyalarını incelemişler ve adli psikolojik değerlendirmeleri sırasında kişilik özelliklerine dair bilgi toplamışlardır. Sonuç olarak birçoğunun benlik saygısında düşük, nevrotiklikte ise yüksek skorlar aldığını tespit etmişlerdir. Bu bulgu, gelecek çalışmalarda cinsel suça karışmış genç kızların daha geniş

örneklerle daha ayrıntılı bir şekilde incelenmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Sonuç olarak, gençleri cinsel suça itmesi muhtemel kişilik özellikleri, araştırılması gereken önemli bir konudur. Bununla birlikte, genç cinsel suçluların kişilik özelliklerine yönelik yapılan çalışmaların oldukça az olduğu gözlenmiştir. Bu alanda daha çok çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

KAYNAKLAR

ALMOND, L., CANTER, D. ve SALFATI, G. (2006). Youths who sexually harm: A multivariate model of characteristics. *Journal of Sexual Aggression*, 12(2), 97-114.

BAYKARA ACAR, Y. (2009). Grup çalışmasının cinsel suçtan hükümlü çocukların sosyal ilişki, empatik beceri ve benlik saygısına etkisi. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 20(1), 33-46.

BİJLEVELD, C. ve HENDRİKS, J. (2003). Juvenile sex offenders: Differences between group and solo offenders. *Psychology, Crime & Law*, 9(3), 237-245.

BLASKE, D. M., BORDUİN, C. M., Henggeler, S. W. ve Mann, B. J. (1989). Individual, family, and peer characteristics of adolescent sex offenders and assaultive offenders. *Developmental Psychologist*, 25(5), 846-855.

ERSOY, E., KAYA, F. ve EFE, N. (2007). Adolesan cinsel suç fail profili. *Adli Psikiyatri Dergisi*, 4(4), 19-25.

FREEMAN, K. A., DEXTER-MAZZA, E. T. ve HOFFMAN, K. C. (2005). Comparing personality characteristics of juvenile sex offenders and non-sex offending delinquent peers: A preliminary investigation. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 17(1), 3-12.

GRANT, J., INDERMAUR, D., THORNTON, J., STEVENS, G., CHAMARETTE, C. ve HALSE, A. (2009). Intrafamilial adolescent sex offenders: psychological profile and treatment. *Trends & Issues in Crime and Criminal Justice*, 375, 1-6.

HANSER, R. D. ve MIRE, S. M. (2008). Juvenile sex offenders in the United States and Australia: A comparison. *International Review of Law Computers & Technology*, 22(1-2), 101-114.

HENDRİKS, J. ve BİJLEVELD, C. C. J. H. (2006). Female adolescent sex offenders - an exploratory study. *Journal of Sexual Aggression*, 12(1), 31-41.

HERKOV, M. J., GYNTER, M. D., Thomas, S. ve Myers, W. C. (1996). MMPI differences among adolescent inpatients, rapists, sodomists, and sexual abusers. *Journal of Personality Assessment*, 66(1), 81-90.

HUNTER, J. A. ve FIGUEREDO, A. J. (2000). The influence of personality and history of sexual victimization in the prediction of juvenile perpetrated child molestation. *Behavior Modification*, 24(2), 241-263.

HUNTER, J. A., FIGUEREDO, A. J., MALAMUTH, N. M. ve BECKER, J. V. (2003). Juvenile sex offenders: Toward the development of a typology. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 15(1), 27-48.

HUNTER, J. A., HAZELWOOD, R. R. ve SLESINGER, D. (2000). Juvenile-perpetrated sex crimes: Patterns of offending and predictors of violence. *Journal of Family Violence*, 15(1), 81-93.

KJELLGREN, C., WASSBERG, A., CARLBERG, M., LANGSTRÖM, N. ve GÖRAN SVEDİN, C. (2006). Adolescent sexual offenders: A total survey of referrals to social services in Sweden and subgroup characteristics. *Sex Abuse*, 18, 357-372.

LANGSTRÖM, N. ve GRANN, M. (1999). The medico-legal status of young sex offenders: forensic psychiatric evaluations in Sweden 1988 – 1995. *Behavioral Sciences and the Law*, 17, 219-225.

LANGSTRÖM, N., GRANN, M. ve LINDBLAD, F. (2000). A preliminary typology of young sex offenders. *Journal of Adolescence*, 23, 319-329.

LOVELL, E. (2002). *Children and young people who display sexually harmful behaviour*. 13 Aralık 2009, http://www.nspcc.org.uk/Inform/research/Briefings/sexuallyharmfulbehaviour_wda48213.html

MCCRAW, R. K. ve PEGG-MCNAB, J. (1989). Rorschach comparisons of male juvenile sex offenders and nonsex offenders. *Journal of Personality Assessment*, 53(3), 546-553.

MOODY, E. E., BRISSIE, J. ve KIM, J. (1994). Personality and background characteristics of adolescent sexual offenders. *Journal of Addictions & Offender Counseling*, 14(2).

National Center of Sexual Behavior of Youth (2003). *Glossary of Terms for Adolescent Sex Offenders and Children with Sexual Behavior Problems*. 13 Aralık 2009, <http://www.ncsby.org/pages/publications.htm>

O'HALLORAN, M., CARR, A., O'REILLY, G., SHEERİN, D., CHERRY, J., TURNER, R., ve diğer (2002). Psychological profiles of sexually abusive adolescents in Ireland. *Child Abuse & Neglect*, 26(4), 349-370.

OPENSHAW, D. K., GRAVES, R. B., ERICKSEN, S. L., LOWRY, M., DURSO, D. D., AGEE, L., ve diğer. (1993). Youthful sexual offenders: A comprehensive bibliography of scholarly references, 1970-1992. *Family Relations*, 42, 222-226.

OXNAM, P. ve VESS, J. (2006). A personality-based typology of adolescent sexual offenders using the Millon Adolescent Clinical Inventory. *New Zealand Journal of Psychology*, 35(1), 36-44.

OXNAM, P. ve VESS, J. (2008). A typology of adolescent sexual offenders: Millon Adolescent Clinical Inventory profiles, developmental factors, and offence characteristics. *The Journal of Forensic Psychiatry & Psychology*, 19(2), 228-242.

RICHARDSON, G., KELLY, T. P., GRAHAM, F. ve BHATE, S. R. (2004). A personality-based taxonomy of sexually abusive adolescents derived from the Millon Adolescent Clinical Inventory (MACI). *British Journal of Clinical Psychology*, 43, 285-298.

RICHARDSON, G. (2005). Early maladaptive schemas in a sample of British adolescent sexual abusers: implications for therapy. *Journal of Sexual Aggression*, 11(3), 259-276.

SAHAY, S. (2008). Socio-cultural factors and young sexual offenders: A case study of Western Madhya Pradesh (India). *International Journal of Adolescence and Youth*, 14, 113-134.

SALEH, F. M. ve VINCENT, G. M. (2005). Juveniles who commit sex crimes. *Adolescent Psychiatry*, 28, 183-207.

SMITH, W. R., MONASTERSKY, C. ve DEISHER, R. M. (1987). MMPI-based personality types among juvenile sex offenders. *Journal of Clinical Psychology*, 43(4), 422-430.

TAYLOR, J., KEMPER, T. S., LONEY, B. R. ve KISTNER, J. A. (2006). Classification of severe male juvenile offenders using the MACI clinical and personality scales. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 35(1), 90-102.

VALLIANT, P. M. ve BERGERON, T. (1997). Personality and criminal profile of adolescent sexual offenders, general offenders in comparison to nonoffenders. *Psychological Reports*, 81(2), 483-489.

VAN OUTSEM, R., BECKETT, R., BULLENS, R., VERMEIREN, R., VAN HORN, J. ve DORELEIJERS, T. (2006). The Adolescent Sexual Abuser Project (ASAP) assessment measures – Dutch revised version: A comparison of personality characteristics between juvenile sex offenders, juvenile perpetrators of non-sexual violent offences and non-delinquent youth in the Netherlands. *Journal of Sexual Aggression*, 12(2), 127-141.

VAN Wijk, A. P., VREUGDENHIL, C., VAN HORN, J., VERMEIREN, R. ve DORELEIJERS, T. A. H. (2007). Incarcerated Dutch juvenile sex offenders compared with non-sex offenders. *Journal of Child Sexual Abuse*, 16(2), 1-21.

VARKER, T. ve DEVILLY, G. J. (2007). Types of empathy and adolescent sexual offenders. *Journal of Sexual Aggression*, 13(2), 139-149.

WHITTAKER, M. K., BROWN, J., BECKETT, R. ve GERHOLD, C. (2006). Sexual knowledge and empathy: A comparison of adolescent child molesters and non-offending adolescents. *Journal of Sexual Aggression*, 12(2), 143-154.

WORLING, J. R. (2001). Personality based typology of adolescent male sexual offenders: differences in recidivism rates, victim-selection characteristics, and personal victimization histories. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 13(3), 149-166.